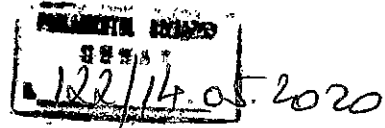

PRIM MINISTRU

609
22.04.2020

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.296/2004 privind Codul consumului*, inițiată de domnul deputat PSD Alexandru Stănescu împreună cu un grup de parlamentari PSD, ALDE, PMP, UDMR și neafiliați (Bp.588/2019, L.122/2020).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare *modificarea și completarea Legii nr.296/2004 privind Codul consumului, republicată, cu modificările ulterioare*. Având în vedere lipsa definiției în legislația în vigoare a noțiunii "*distribuției de bunuri de larg consum*", neactualizarea definiției "*distribuitorului de bunuri de larg consum*", coexistența a două acte normative care conțin definiții diferite pentru aceeași noțiune juridică, respectiv „*comerțul de tip cash&carry*”, precum și lipsa demarcării între "*distribuție*" și "*logistică*", potrivit *Expunerii de motive*, modificările legislative au în vedere următoarele:

- abrogarea art.43 din *Legea nr. 296/2004*¹;
- *modificarea pct. 11 din anexă, astfel:*

¹ ART. 43 - *Operatorii economici pot contribui și colabora cu terțe părți la realizarea unor programe reale și eficiente de educare și informare a consumatorilor.*

„11. comerțul de tip cash&carry - formă de comerț cu autoservire, pe bază de legitimație de acces - activitatea desfășurată de operatorii economici care vând marfuri prin sistemul de autoservire către persoane juridice sau persoane fizice autorizate și asociații familiale autorizate conform legii, înregistrate în baza de date a vânzătorului, în scopul revânzării și/sau prelucrării, precum și al utilizării acestora ca produse consumabile.”

- introducerea, după pct. 16 din *anexă*, a unui nou punct, pct.16¹ cu următorul cuprins:

„16¹ distribuția de bunuri - reprezintă activitatea mixtă de vânzare cu ridicata sau de intermediere a vânzării cu ridicata a produselor și de prestare a serviciilor de depozitare și transport, merchandising și marketing a bunurilor, pe bază de acorduri sau practici între doi sau mai mulți operatori economici, fără a fi afectate caracteristicile produsului.”

- modificarea pct. 17 din *anexă*, după cum urmează:

„17. distribuitor - operatorul economic care desfășoară activitatea de distribuție de bunuri și care își însușește titlul asupra mărfii pe care o vinde.”

II. Observații

1. Referitor la propunerea de abrogare a prevederilor art.43 din *Legea nr.296/2004 privind Codul consumului, republicată, cu modificările ulterioare*, apreciem că această propunere nu este oportună, având în vedere că realizarea eficientă a unei campanii de conștientizare a drepturilor consumatorilor poate fi făcută de toate părțile implicate pe piață, inclusiv de operatorii economici.

2. Cu privire la modificarea punctului 11 *din anexă*, apreciem că se impune păstrarea definiției deja existente în actul normativ susmenționat. Definiția în vigoare la acest moment nu diferențiază categoriile beneficiarilor, obligațiile privind modul de desfășurare a comerțului de tip cash&cary fiind identice pentru toate categoriile vizate.

3. Referitor la introducerea punctului 16¹, propunem redefinirea noțiunii de „*distribuție de bunuri*”, având în vedere faptul că activitatea de distribuție presupune prin ea însăși obligația de depozitare și transport de mărfuri, iar intermedierea nu poate fi desprinsă din activitatea de vânzare. Menționăm că prezenta propunere s-ar suprapune și ar contraveni reglementărilor deja existente în ceea ce privește obligațiile stabilite distribuitorului prin art.2 din *Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, aprobată cu modificări prin Legea nr.11/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

De asemenea, menționăm că în cuprinsul proiectului de act normativ se folosește noțiunea de „*distribuție de bunuri*”, iar în *Expunerea de motive* se justifică necesitatea defnirii „*distribuției de bunuri de larg consum*”, fiind neclară intenția de reglementare. Totodată, cu privire la noțiunile de servicii de „*merchandising și marketing*” prevăzute la pct.16¹, apreciem că acestea ar fi trebuit fie să fie definite în cuprinsul prezentului act normativ, fie să fie indicată trimiterea către alt act normativ care reglementează astfel de tipuri de servicii. În acest context, precizăm că, în cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite, conform prevederilor art. 25² din *Legea nr.24/2000*.

4. În ceea ce privește modificarea pct.17 din *anexă*, în sensul redefinirii noțiunii de „*distribuitor*”, considerăm că definiția actuală, respectiv, „*distribuitor - operatorul economic din lanțul de distribuție, a cărui activitate profesională nu afectează caracteristicile produsului*” este destul de cuprinzătoare.

De asemenea, precizăm că forma actuală a pct.17 din Anexa la *Legea nr.296/2004* respectă prevederile art.8 din *Regulamentul (UE) nr. 1169 /2011 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011*³

---

² În cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite.

³ privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr.1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei,

conform căruia, proprietar al mărfii este cel care își înscrie numele și adresa pe produs, răspunzând astfel de modul de informare al consumatorilor.

5. Semnalăm faptul că *Expunerea de motive* nu conține justificări suficiente pentru soluțiile propuse, așa cum impun dispozițiile art.31 alin.(1) din *Legea nr. 24/2000*, astfel încât aceasta să cuprindă „*cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect.*”.

În acest sens, apreciem că ar putea fi incidente următoarele considerente ale *Deciziei Curții Constituționale nr.710/2009*⁴: „*În ceea ce privește cuprinsul expunerii de motive - instrumentul de prezentare și motivare, avem în vedere prevederile art. 74 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora "Deputații, senatorii și cetățenii care exercită dreptul la inițiativă legislativă pot prezenta propuneri legislative numai în forma cerută pentru proiectele de legi", ale art. 29-31 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative (referitoare la motivarea proiectelor de acte normative, sub aspectul instrumentelor de prezentare și motivare, precum și al cuprinsului și redactării motivării) și, desigur, ale art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, conform cărora "În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie". Analizând *Expunerea de motive* ce însoțește propunerea legislativă, Curtea constată că aceasta este extrem de sumară, cuprinzând numai câteva mențiuni generice. În *expunerea de motive* nu se regăsește motivarea asupra niciuneia dintre soluțiile preconizate, ceea ce este contrar prevederilor constituționale și legale mai sus indicate”.*

De altfel prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată, *Curtea Constituțională*, în jurisprudența sa (*Decizia nr. 128/2019*⁵ și *Decizia nr. 139/2019*⁶) a constatat neconstituționalitatea

---

⁴ *Decizia nr. 710/2009 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici*

⁵ *Decizia nr. 128/2019 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea plafoanelor unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar pe anul 2019*

legii pentru lipsa temeinică a motivării reglementării. Astfel, în lipsa motivării sau al caracterului sumar al acesteia, precum și în lipsa unei fundamentări temeinice, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia, în condițiile unui pronunțat caracter tehnic al reglementării. Or, normele de tehnică legislativă prevăzute la art.6 din *Legea nr.24/2000* stabilesc în mod neîndoielnic obligația unei temeinice motivări a proiectului de act normativ.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Ludovic ORBAN
PRIM - MINISTRU
ROMÂNIA

Senatul României

---

⁶ Decizia nr. 139/2019 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar